

CLUBUL GERMAN AL BRACILOR GERMANI CU PĂR SCURT

Regulamentul examenului internațional de lucru pentru braci germani cu păr scurt (IKP) din 17 martie 2007

Scopul examenului

§ 1

- (1) **Clubul de braci german cu păr scurt** organizează un examen de lucru la câmp și la apă pentru:
- a oferi prietenilor din țară și străinătate ai bracului german cu păr scurt ocazia de a-și forma o imagine asupra creșterii și performanțelor câinilor noștri la câmp și în apă;
 - pentru a motiva creșterii lui la mărirea performanțelor în activitatea de cretere
 - pentru a cultiva la vânători și conducătorii de câini înțelegerea lucrului excepțional în câmp și la apă.

(2) Astfel de examene pot să-și atingă scopul doar atunci când se emit **pretenții ridicate**. De aceea ar trebui prezentați doar câini foarte bine lucrați, care au absolvit pre-examinările anterioare cu rezultate foarte bune și care au o practică suficientă în vânătoare. Pretențiile trebuie să fie mult peste cele uzuale la nivelul Solms.

Condiții de acceptare în concurs

§ 2

- (1) Examenul este deschis pentru toți bracii germani cu păr scurt înregistrați în cărțile de origine din Germania sau străinătate care
1. au obținut minimum două premii 1 la unul din examenele Derby, Solms sau AZP și VGP,
 2. au obținut pentru aspect minimum calificativul „foarte bine“.

În locul examenului de creștere de toamnă Solms se recunoaște și examenul de creștere de toamnă al câinilor de vânătoare, dacă în toate probele se pot dovedi rezultate care corespund unui loc 1 la Solms (rezultate foarte bune=9 până la 11 puncte la HZP).

Câinii care au promovat examenele menționate anterior (Solms, AZP, HZP și VGP) pe baza regulilor de exceptare în vigoare fără proba “scotocire în apă cu vegetație înaltă după rață vie » (probă parțială) sau care au obținut la această probă o notă mai mică decât « foarte bine », trebuie să prezinte în plus rezultatul VBRE cu predicatul « foarte bine ».

Câinii la care a fost determinată sensibilitate la focul de armă cu ocazia unor examene anterioare sau alte deficiențe de comportament, precum și câinii cu defecte care îi exclud de la reproducere nu pot fi admiși la concurs.

(2) Pentru câinii din străinătate sunt valabile prevederile corespunzătoare.

(3) Condițiile de participare trebuie să fie îndeplinite în ziua numirii.

(4) Numirea trebuie realizată prin președinții cluburilor aferente la termenul stabilit.

(5) În cazul în care se impun restricții de participare, acestea vor fi stavilite de prezidiul clubului și anunțate cu ocazia anunțării examenului.

Organizarea examenului

§ 3

- (1) Examenul se desfășoară toamnă, dacă este posibil în luna septembrie.
- (2) Clubul trebuie să se asigure că se aleg numai astfel de terenuri care sunt bine populate cu vânat și care corespund și celorlalte cerințe ale examenului.
- (3) Președintele clubului numește conducătorul examenului. Cluburile numesc arbitrii deosebit de experimentați din domeniul lor. Nominalizarea definitivă a arbitrilor de lucru și de "formă"¹ este sarcina asociației centrale.
- (4) Manifestarea se desfășoară în trei etape:
 1. Prezentarea, evaluarea și discutarea câinilor în ring
 2. Examinarea capacității la câmp și în apă
 3. Prezentarea participanților la căutarea de "spectacol"

Etapa 1: Prezentarea în ring

§ 4

- (1) Prezentarea în ring conține în afara aprecierii formei morfologice a câinilor și o discuție referitoare la proveniența și rezultatelor lor în examene de lucru și în activitatea de reproducere.
- (2) Câinii care în ziua examinării nu ating coeficientul de formă de cel puțin „foarte bine“ nu pot lua parte la examinare.

Etapa 2: Lucrul la câmp și în apă Probe de lucru și criterii de apreciere

§ 5

(1) Câinii pot fi examinați într-o grupă la toate probele, dar și separat în grupe de specialitate câmp și apă. Dacă se examinează în grupe de specialitate, la specialitățile nas și obediență decizia finală aparține grupei de arbitrii de câmp

(2) La examinare se acordă cifre pentru rezultate, prin înmulțirea acestora rezultă cifrele care decid.

(3) Examenul constă în următoarele probe:

Lucrul la câmp

Nas	Fwz 6
Chetă	Fwz 5
Aret și blocarea vânatului	Fwz 5

Proba de apă

Scotocire la rață vie în ape cu vegetație înaltă	Fwz 5

Modul de aportare

a) Potârniche/fazan din desiş	Fwz 3
b) Rață	Fwz 3

Obediență

a) fără contact cu vânatul și colaborarea cu conducătorul câinelui	Fwz 3
b) la contact cu vânatul	Fwz 4

¹ Formrichter + arbitru care notează forma morfologică a câinelui, la noi ar corespunde arbitrii din concursurile de frumusețe (n.t).

Lucrul la câmp

§ 6

(1) Pentru lucrul la câmp i se vor acorda fiecărui câine cel puțin două reprize de câte 15 minute. Preocuparea arbitrilor trebuie să se îndrepte spre punerea în contact a câinelui de mai multe ori cu vânatul, pentru a putea lua o decizie sigură, independentă de hazard.

Nas:

(2) Calitatea nasului poate fi evaluată principial doar indirect, printr-o observație atentă a unei multitudini de indicii. De aceea evaluarea presupune cunoștințe avansate și o bogată experiență din partea arbitrilor, pentru a ține cont de condițiile existente, precum vegetație, vânt etc.

În cazul câinilor cu nasul fin stilul de lucru este determinat mai ales de folosirea nasului. Acești câini stau cu nasul în vânt, marchează scurt mirosul de vânat sau de pasăre, „mestecă” mirosul în aret, găses repede și la distanță și știu să indice sigur prezența vânatului. O ținută mai mult orizontală decât verticală a nasului este caracteristica unui nas folosit corespunzător și oferă de multe ori indicii referitoare la calitatea nasului.

Cheta:

(3) Cheta trebuie să fie rapidă, să acopere teren, să se desfășoare planificat, constant și dând dovadă de rezistență, dar nici într-un caz razantă, neconcentrată, instabilă și „la vedere”. Stilul de chetă trebuie să fie determinat de folosirea nasului și de dorința de a găsi. Cheta trebuie apreciată cu atât mai mult cu cât se poate remarca adaptarea ei la teren, vegetație și vânt și permite recunoașterea unui comportament inteligent la vânatoare. O bună împărțire a terenului, o apropiere corectă de vegetație, întoarcerea corectă sub vânt sunt la fel de importante pentru evaluarea chetei ca și un tempo adaptat terenului și vegetației și un galop coerent, care denotă rezistență.

Aretul și fixarea vânatului:

(4) Câinele trebuie să rămână în aret (în picioare, sau culcat) până se apropie conducătorul și vânatul se mișcă sau zboară de la sine. Ca și aret se va aprecia numai aretul pozitiv, deci aretul la vânat. Aretul repetat “gol” (fără vânat) este un semn de nesiguranță și se consideră greșeală. În lipsa vânatului cu pene aretul poate fi evaluat la vânatul cu păr.

(5) Atunci când câinele ajunge la o urmă proaspătă sau vânatul a fugit înainte lui, el trebuie să arate că știe printr-un filaj liniștit și întoarceri corecte să găsească și să blocheze vânatul. Manierele “fine” ale unui brac german cu păr scurt ca și atribute ale unui lucru bun la câmp sunt deosebit de apreciate în cazul unui astfel de examen. Aretul la patron nu este probă de examen, dar face impresie bună. În proba de căutare în pereche, câinele al doilea trebuie să poată fi oprit prin comenzi vizuale sau vocale.

Pentru a verifica comportarea „vânătoarească” a câinilor se va efectua după posibilități o căutare extinsă în câmp.

Chetă în pereche:

(6) Proba se poate desfășura și sub forma lucrului în perechi, atunci când terenul o permite. Decizia în acest sens va fi luată de conducerea concursului.

Lucrul la apă

§ 7

Scotocire după rață vie în ape cu vegetație înaltă

(1) Câinele va fi pus să caute în zona apei unde are loc proba și unde este cel puțin o rață inaptă să zboare.

(2) Câinele trebuie să caute și să găsească rața. La această probă este esențială folosirea corectă a nasului și găsirea raței în vegetație sau pe urma de înot. Câinele trebuie să dovedească la această probă că este puternic, are voință și rezistență și pasiune pentru apă.

(3) Conducătorul are voie să-și dirijeze și ajute câinele, dar necesitatea unei influențări continue reduc punctajul acordat.

(4) Atunci când câinele scoate rața din vegetație și o urmărește la vedere, ea va fi împușcată de conducător sau de către o altă persoană desemnată, dacă acest lucru este posibil fără a periclita pe nimeni.

(5) Rața împușcată trebuie adusă de câine în mod independent.

(6) Cținele care nu aduce rața în mod independent nu poate trece proba. O rață văzută de cține este considerată găsită.

(7) Arbitrii vor pune capăt lucrului cținei în momentul în care și-au format o impresie, chiar dacă cținele nu a scos rața din ascuțiș.

(8) Atunci când cținele nu a avut ocazia de a aduce o rață împușcată în fața lui, se aruncă o rață împușcată la distanță pe luciul apei, pe care trebuie s-o aporțeze. Se va trage un foc de armă în direcția raței pe apă, dar abia atunci când cținele înoată în apă adâncă.

Aportul **§ 8**

(1) Stilul de aport va fi evaluat atât la proba de câmp cât și la proba de apă.

(2) Atunci când conducătorul nu are posibilitatea să împuște un fazan de la cținele său, se aruncă un vânat cu pene – dacă nu se poate altfel cel puțin o rață sau un porumbel- în vegetație potrivită. Acest vânat cu pene trebuie căutat, găsit și aporțat de cține. Conducătorului care nu are voie să vadă aruncarea vânatului l se indică cu aproximație locul în care a căzut vânatul. Cu cel puțin 40 m de acest loc cținele trebuie pus să caute. Conducătorul are voie să se deplaseze în spatele cținei. Arbitrii vor observa o comportare “vânătoarească” a conducătorului.

(3) Ca și stil de aport se analizează modul de aaportare, deci cum apucă, duce și cedează piesa. Apucarea și dusul corect se vede după cum pune gura.

Ca și defecte sunt considerate atât apucarea și purtarea prea strânse cât și cele prea șovăitoare. “Mestecarea” este greșeală și va fi trecută pe foaia de arbitraj.

Cedarea corectă este caracterizată prin aceea că cținele vine cu vânatul la conducător, se așează fără comandă sau la o comandă nu prea tare lângă el și păstrează vânatul în gură până când conducătorul i-l ia ușor.

(4) Împunătățirea apucării unei rațe luate dezavantajos în apă nu este considerată greșeală..

(5) Câinii care „mestecă” intens vânatul sau care îl rup sunt excluși de la continuarea examinării.

Obediența **§ 9**

1. Obediența în contact cu vânatul

(1) Proba constă în obediența în contact cu vânatul (vânat cu păr, vânat util cu pene) precum și calmul la focul de armă. Cținele nu are voie să fugă după un vânat care se ridică fără a se trage asupra lui. El trebuie să rămână pe loc la comandă (fluierat, strigăt).

(2) Nu se consideră greșeală dacă cținele vede căzând o pasăre și – fără a aștepta comanda de aport- o aduce în mod independent. Dacă nu a căzut nici un vânat după focul de armă trebuie să aștepte comanda de căutare sau revenire la conducător.

(3) Câinii care refuză obediența de două ori la vânatul util cu pene nu pot promova examenul.

2. Obediența fără contact cu vânatul

(1) Obediența fără contact cu vânatul se observă după modul în care poate fi condus cținele și prin faptul că cținele ascultă și execută imediat comanda (strigăt, fluierat, gest) auzită și înțeleasă a conducătorului său.

Câinele obedient trebuie la fluierat sau altă comandă să întrerupă imediat lucrul și să caute într-o altă direcție indicată.

(2) Colaborarea dorită cu conducătoru se manifestă prin faptul că animalul se adaptează tot timpul conducătorului, păstrează legătura cu el și este dispus să se lase ajutat. Colaborarea este cu atât mai bine apreciată cu cât dă mai mult impresia unei echipe liniștite, sudate și armonioase.

Etapa 3: Prezentarea câinilor care au avut succes **§ 10**

(1) La sfârșitul examinării se prezintă din fiecare grupă un câine care a obținut punctajul complet și este propus de arbitrii pentru o chetă în pereche sau un alt mod de prezentare. Comportarea la această probă nu mai influențează evaluarea arbitrilor.

(2) În acest scop trebuie găsit un teren bine populat cu vânat astfel încât câinii să-și poată etala calitățile, inclusiv aretul la patron.

V. Condiții minime și punctaj minim **§ 11**

(1) Pentru obținerea unui premiu trebuie obținute calificative de „bine“ în toate probele și un coeficient de formă de „foarte bine“ în ziua examenului.

(2) Punctajele minime rezultă din cele de mai jos:

	Premiul 1			Premiul 2	
Premiul	FWZ	LZ	UZ	LZ	UZ
1. Lucrul la câmp					
Nas	6	4	24	3	18
Chetă	5	4	20	3	15
Aret și blocarea vânatului	5	4	20	3	15
2. Lucrul în apă					
Scotocire la rață vie în apă cu vegetație înaltă	5	4	20	3	15
3. Modul de aport					
a) Fazan, respectiv vânat cu pene din vegetație	3	3	9	3	9
b) Rață	3	3	9	3	9
4. Obediență					
Obediența fără contact cu vânatul și colaborarea cu conducătorul	3	3	9	3	9
Obediența în contact cu vânatul	4	3	12	3	12
Punctaj minim total		123		102	
Punctaj maxim posibil		136			

Contestația **§ 12**

Dreptul la contestație îi revine numai conducătorului unui câine participant la examinare. Procedura de contestare este stabilită în § 20 a Condițiilor Generale.

Restituirea cheltuielilor

§ 13

Cheltuielile arbitrilor vor fi suportate de cluburile care i-au numit, respectiv de federație, în cazul în care au fost numiți de aceasta.

Prezenul regulament de examinare a fost decis de Adunarea Generală a Clubului de braci Germani cu Păr Scurt în data de 17 martie 2007.

El intră în vigoare din 01 aprilie 2007.